

være uden Betydning, naar Saadant udførtes i Politimyndighedens Navn. Det har interesseret mig i højeste Grad at høre, og jeg har med Opmærksomhed fulgt de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. E. Larsen) gjorde gjældende imod det omhandlede Endringsforslag af den oprindelige Forslagsstiller. Det var mig nemlig af Bigtighed at see, om han skulde kunne anføre nogensomhelst holdbar Grund imod den naturlige Frihed, som Forslagsstilleren har tænkt paa at give de Børn, der ikke høre til noget i Staten anerkjendt Troessamfund, og det var mig en Glæde at see, at den ærede Rigsdagsmand ikke kom med nogen Grund, der havde det allermindste Holdbare ved sig. Han fremførte to Grunde, den ene var, at da disse Børns Stilling var bestemt ved Loven af 13de April 1851, saa var det unødvendigt at røkke ved denne Stilling. Men den ærede Rigsdagsmand vil jo ved den allermindste Overveelse let see, hvor besynderlig en Indvending imod Endringsforslaget han derved har gjort, thi det er klart, at hvis man vilde afholde sig fra at vedtage Bestemmelser, der gik ud paa at røkke ved Bestemmelser i bestaaende Love, saa vilde vor hele Tilværelse i denne Sal være overflødig, da vor Virksomhed jo væsentlig gaaer ud paa at lempe ved allerede bestaaende Love, og det foreliggende Forslag gaaer aldeles ubetinget i denne Retning. Denne Indvending af den ærede Rigsdagsmand har derfor aldeles ingen Vægt. Det Afgjørende er, om det foreliggende Endringsforslag gaaer ud paa at ordne en allerede bestaaende Lov i en fornuftig og ønskelig Retning; men dette Punkt kom den ærede Rigsdagsmand aldeles ikke ind paa, og han vilde vistnok heller ikke have befundet sig ret vel med de Argumenter, han havde til sin Raadighed, hvis han havde indladt sig paa denne Side af Sagen. Den anden og sidste af de Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand gjorde imod dette Endringsforslag, var, at man ikke burde ændre Loven af 13de April 1851 stikkeviis, men at man burde tage hele Loven under Behandling, hvis man vilde tænke paa nogen Endring deri. En saadan Indsigelse er i højeste Grad urimelig, thi Loven af 13de April 1851 hand-

ler hovedsagelig om ganske andre Ting end det, som det oprindeligt foreliggende Lovforslag angaaer, idet den væsentligt handler om Ægteflab og kun tager med som et Punkt, der ganske naturligt kunde tages med i en saadan Lov, Spørgsmaalet om Opdragelsen af de Børn, hvis Forældre ikke høre til noget i Staten anerkjendt Troessamfund. Men da det oprindeligt foreliggende Lovforslag handler om, hvorledes Børn i Almindelighed bør være stillede med Hensyn til den Examination, de skulle underkaste sig i de offentlige Skoler, naar de søge deres Undervisning andetsteds, er det naturligt ogsaa deri at medtage de Børn, der ikke høre til noget anerkjendt Troessamfund, og overhovedet i denne Lov at fastslaae en almindelig Regel, der omfatter alle Børn uden Undtagelse, der ere i det Tilfælde, at de skulle underkaste sig en Examination i en offentlig Skole. Denne Indsigelse, at man ved at vedtage det foreliggende Endringsforslag skulde gjøre en stikkeviis Endring i Loven af 13de April 1851, har derfor ikke det Allermindste for sig. Men er det saaledes klart, at de Indsigelser, der ere fremsførte imod Endringsforslaget, ikke have noget Hold paa sig, saa er det ogsaa indlysende, at de Bemærkninger, hvormed den ærede Forslagsstiller indledede sit Foredrag, da han anbefalede Forslaget, staae aldeles urokke, og da de i det Hele taget indeholde alt Væsentligt, hvad der kan anføres for Forslaget, skal jeg ganske henholde mig til, hvad han ytrede, og anbefale Thinget i Religionsfrihedens Navn at stemme for dette Forslag. Jeg skal endnu blot gjøre den Bemærkning, at naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. E. Larsen) kom med den Indttring, at det var ganske klart, hvorledes de Børn, der ikke hørte til de anerkjendte Troessamfund, vare stillede i Henseende til deres Overhøring i Skolen, saa er dette meget langt fra at være saa ganske klart, thi den ærede Rigsdagsmand vil sikkert have stor Banstelig-
hed ved at give en ganske klar Fremstilling af, hvad almindelige religiøse Begreber er, naar det vel at mærke, som det er givet i Lovens andre Udtryk, skal være noget forskjelligt fra Religionskandskab i Almindelighed. — Med Hensyn til det Forslag, der gaaer ud paa at